

A Pécsi Ítéltábla a dr. Galbavy Magdolna ügyvéd (fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Béla Bálint ügyvéd (fél címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű (mindketten ... szám alatti lakosok) alperesek ellen személyiségi jogvédelem iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2017. június 13. napján kelt 14.P.20.138/2017/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszámmal benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 127.000 (százhuszonhétezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 977.300 (kilencszázhetvenhétezer-háromszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes és volt házastársa 2006. évben a **K, R** utca 00. szám alatti telekingatlanon egy kétlakásos családi házat építtetett. Az alperesek a 2007. április 25. napján kelt adásvételi szerződéssel megvásárolták a felperes volt házastársától a társasházzal nyilvánítás alatt álló ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadnak megfelelő egyik ikerházat 23.500.000 forint vételárért. Az ingatlan birtokba lépését követően szavatossági problémák jelentkeztek, amelyeket a felperes volt házastársa felhívás ellenére nem javíttatott ki. Sem a felperes, sem volt házastársa nem tájékoztatta az alpereseket arról, hogy korábban két statikus is javítások, pótlások elvégzését javasolta a ház szerkezetének biztonsága érdekében, és a korábbi vevő szerkezeti hibákra figyelemmel nem kívánta az adásvételi szerződést megkötni.

A Pécsi Törvényszék a 2010. május 26. napján kelt 14.P.20.279/20008/49. számú, a Pécsi Ítéltábla Pf.II.20.337/2010/5. számú határozata folytán 2011. március 11. napján jogerőre emelkedett ítéletével a felperes volt házastársát hibás teljesítésből eredő szavatossági igény jogcímén 13.308.468 forint és járulékai megfizetésére kötelezte. A felperes volt házastársa fizetési kötelezettségének felhívás ellenére nem tett eleget. Az alperesek ezt követően a felperest is felszólították a jogerős ítéletben foglaltak teljesítésére, majd meghatalmazták dr. **T T** ügyvédet annak tisztázása végett, hogy a szerződéskötés során ténylegesen ki tévesztette meg őket. A megbízás teljesítése érdekében az ügyvéd 2012. január 9. napján feljelentést tett a felperessel és volt házastársával szemben a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző csalás bűntettének gyanúja miatt. A Pécsi Járási Ügyészség a felperes volt házastársával szemben a nyomozást megszüntette, míg a felperes vonatkozásában a Pécsi Járásbíróság előtt közvádas ügyben büntetőeljárás indult. A Pécsi

Járásbíróóság a 2015. március 10. napján jogerőre emelkedett 9.P.735/2013/42. számú ítéletével a felperest az ellene emelt vád alól felmentette, mert a csalás törvényi tényállási elemei maradéktalan megvalósulását nem lehetett megállapítani.

A felperes keresetében kérte a jó hírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását, és alpereseknek 6.216.501 forint vagyoni és 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítésben való marasztalását. A kereseti kérelemben foglaltak szerint az alperesek annak ellenére tettek vele szemben feljelentést, hogy a polgári jogi felelősség megállapítása általuk is tudottan nem alapozza meg a büntetőjogi felelősséget. A büntetőeljárás pszichésen megviselte, családja szétesett és németországi munkahelyéről a tárgyalásokon történő megjelenéssel kapcsolatban jelentős költsége merült fel.

Az elsőfokú bíróság a kereset elutasította és a felperest kötelezte a perköltség megfizetésére. Ítéletének jogi indokolása szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi Ptk.) 75.§ (1) bekezdése, 76.§-a, 78.§ (1) és (2) bekezdése, valamint 84.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes jó hírnevének megsértését nem lehetett megállapítani. Utalt a kialakult bírói gyakorlatra, amely szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot, mert a megindult eljárás keretében dönthető el az érvényesített jog alapossága. A tudatosan valótlan tartalmú, a feljelentett személlyel kapcsolatos indokolatlanul bántó, rágalmozó kijelentések azonban megalapozhatják a személyiségi jogvédelem iránti igényt. Az elsőfokú bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy az alperesek részéről joggal való visszaélés nem állapítható meg, mert a feljelentés alapján a nyomozóhatóság a felperessel szemben a nyomozást elrendelte, az ügyészség pedig vádat emelt. Kétségtelen, hogy az alperesi feljelentés alaptalannak bizonyult, a büntetőeljárás eredményeként ugyanis a felperes bűnösségének megállapítására nem került sor, azonban a feljelentésben tett alperesi kijelentések a felperes személyére nézve sértő tartalmat nem hordoztak, így a személyiségi jogsértés nem állapítható meg, és ennek jogkövetkezményei az alperesekkel szemben nem alkalmazhatók.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és keresetének teljesítését kérte, a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítésének szükségessége miatt felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat meghozatalára utasításának indokoltságát is. A fellebbezésben foglaltak szerint a polgári perben tisztázódott, hogy kit terhel helytállási kötelezettség az épület hiányosságaiért, ezért az alperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a büntető eljárás megindítása kizárólag az őket megtevesztő személy kilétének megállapítását célozta. Amennyiben szándékuk erre irányult volna, úgy nyilvánvalóan ismeretlen személlyel szemben tettek volna feljelentést. Hivatkozott arra is, hogy volt házastársával szemben a végrehajtás folyamatban van, így biztosított az alpereseket ért kár megtérülése is.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban beszerzett nyomozati iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A 2012. január 9. napján kelt feljelentésben az alperesek előadták, hogy a felperes volt házastársától 2007. április 25. napján megvásárolt ingatlanban a beköltözést követően szavatossági problémákat

észleltek, amelyeket az eladónak jeleztek. A Pécsi Városi Bíróságon előzetes bizonyítás iránti kérelmet terjesztettek elő, majd a Baranya Megyei Bíróságon szavatossági igényt érvényesítettek. Az eljárás során szereztek tudomást arról, hogy az ingatlanról 2006. augusztus 26. napján **Hné T E** szakvéleményt készített, míg **E G** statikusi állásfoglalást adott ki. A szakvéleményt nem az építtetőktől, hanem egy harmadik személytől kapták meg, arról az eladó őket nem tájékoztatta, és az adásvételi szerződésben sem szerepelt. Úgy ítélték meg, hogy mind az építtető, mind pedig annak házastársa ismerte a korábbi szakvéleményt, a felelős műszaki vezető pedig - a Baranya Megyei Bíróságon tett tanúvallomásából megállapíthatóan - munkája elvégzése nélkül adta ki az igazolást a használatbavételi engedély megkéréséhez, így a csalás törvényi tényállását megvalósíthatták.

A tényállás fenti kiegészítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetésekkel és a keresetet elutasító érdemi döntésével is.

A büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 171.§ (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést, azaz jogosult a büntető eljárás megindítása céljából közölni a hatósággal a büntetőjogi igény tárgyában szerzett ismereteit. A büntető feljelentés megtétele önmagában nem alapoz meg személyiségvédelmet annak javára, aki terheltként a büntető eljárás alanyává válik, az ugyanis csak a feljelentés alapján megindult eljárás keretében dönthető el, hogy helye van-e a nyomozás elrendelésének, majd a vádemelésnek és a vádlott bűnössé nyilvánításának. Már a nyomozás elrendelésére sem kerülhet sor akkor, ha a feljelentésben megjelölt cselekmény nem bűncselekmény vagy a bűncselekmény gyanúja hiányzik.

Az elsőfokú bíróság által is részletesen idézett bírói gyakorlat szerint a büntető feljelentés megtétele még akkor sem szolgál kártérítési felelősség alapjául, ha a feljelentő egy konkrét személyt gyanúsított bűncselekmény elkövetésével, a büntető eljárás pedig nem vezetett a megnevezett személy bűnösségének megállapításához. Más megítélés alá esik viszont, ha a feljelentés indokolatlanul sértő, lejárató, rágalmazó, hitelrontó kijelentéseket, valótlan tényállításokat tartalmaz, a valóságot hamis színben tünteti fel, az ésszerű gondolkodásnak nem megfelelő, önkényes, valótlan értékítéletet fogalmaz meg. Az ilyen tartalmú feljelentés alapot adhat a személyiségi jogsérelem kimondására (BH2009.214.).

A 2012. január 9. napján kelt feljelentésben az alperesek a valóságnak megfelelően adták elő az adásvételi szerződés megkötésének körülményeit. A polgári peres eljárás irataiból megállapíthatóan az is megfelel a való tényeknek, hogy az ingatlan nem megfelelő statikai és műszaki állapotát feltáró, **Hné T E** által készített szakértői véleményt - bár arról az eladónak, a felperes volt házastársának tudomása volt - az adásvételi szerződés megkötését megelőzően nem kapták a kézhez, az abban tett megállapításokról őket sem az eladó, sem a felperes nem tájékoztatta. Mindezek alapján a való tényekből levont következtetés volt az alperesek által megfogalmazott és a rendőrhatalóság tudomására hozott gyanú, hogy bár a felperes házastársa, mint eladó kellékszavatosság alapján, tehát felróhatóságától, jó-illetve rosszhiszeműségétől függetlenül az ingatlan hibáiért helytállni tartozik, ő és a felperes az ingatlan hibáit előlük ténylegesen eltitkolta, mely magatartásukkal a büntető feljelentés megtételekor még meg nem térült jelentős összegű károkat okozták. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a feljelentés nem kizárólag a felperes, illetve házastársa büntetőjogi felelősségét vetette fel, hanem a felelős műszaki vezető mulasztására is utalt. Az kifejezetten a nyomozó hatóság döntése volt, hogy a feljelentés alapján a nyomozást mely személyekkel szemben rendelte el, illetve folytatta le.

Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a feljelentés a felperes személyét indokolatlanul sértő kijelentéseket, valótlan tényállításokat nem tartalmazott, az alperesek a

feljelentéssel, illetve az abban foglaltakkal a felperes személyiségi jogát nem sértették meg, így erre hivatkozással nem volt lehetőség az 1959. évi Ptk. 84.§ (1) bekezdés *a)* pontja alapján a jogsértés megállapítására, és ez az *e)* pont folytán alkalmazandó 1959. évi Ptk.339.§ (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség megállapíthatóságát is kizárta.

A jogvita elbírálása érdekében további tanúk kihallgatása szükségtelen volt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése az 1959. évi Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján a bizonyítási eljárás kiegészítése céljából nem volt indokolt.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253.§ (2) bekezdése és 253.§ (4) bekezdése alapján, annak helytálló indokaira utalással helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért az 1952. évi Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesek részére másodfokú perköltséget fizetni, amelynek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja, (6) bekezdése, valamint 4/A.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban szükségessé vált jogi képviseleti munkát is értékelve állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2018. február 8.

. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró